

1. И сделался большой ропот в народе и у жен его на братьев своих Иудеев.

УПО: І був великий крик народу та їхніх жінок на своїх братів юдеїв.

KJV: And there was a great cry of the people and of their wives against their brethren the Jews.

2. Были такие, которые говорили: нас, сыновей наших и дочерей наших много; и мы желали бы доставать хлеб и кормиться и жить.

УПО: І були такі, що говорили: Ми даємо в заставу синів своїх та дочок своїх, і беремо збіжжя, і їмо й живемо!

KJV: For there were that said, We, our sons, and our daughters, are many: therefore we take up corn for them, that we may eat, and live.

3. Были и такие, которые говорили: поля свои, и виноградники свои, и дома свои мы закладываем, чтобы достать хлеба от голода.

УПО: І були такі, що говорили: Ми заставляємо поля свої, і виноградники свої, і дома свої, і беремо збіжжя в цьому голоді!

KJV: Some also there were that said, We have mortgaged our lands, vineyards, and houses, that we might buy corn, because of the dearth.

4. Были и такие, которые говорили: мы занимаем серебро на подать царю [под залог] полей наших и виноградников наших;

УПО: І були такі, що говорили: Ми позичаємо срібло на податок царський за наші поля та наші виноградники.

KJV: There were also that said, We have borrowed money for the king's tribute, and that upon our lands and vineyards.

5. у нас такие же тела, какие тела у братьев наших, и сыновья наши такие же, как их сыновья; а вот, мы должны отдавать сыновей наших и дочерей наших в рабы, и некоторые из дочерей наших уже находятся в порабощении. Нет никаких средств для выкупа в руках наших; и поля наши и виноградники наши у других.

УПО: А наше ж тіло таке, як тіло наших братів, наші сини як їхні сини. А ось ми тиснемо наших синів та наших дочок за рабів, і є з наших дочок утискувані. Ми не в силі робити, а поля наші та виноградники наші належать іншим...

KJV: Yet now our flesh is as the flesh of our brethren, our children as their children: and, lo, we bring into bondage our sons and our daughters to be servants, and some of our daughters are brought unto bondage already: neither is it in our power to redeem them; for other men have our lands and vineyards.

6. Когда я услышал ропот их и такие слова, я очень рассердился.

УПО: І сильно запалав у мені гнів, коли я почув їхній крик та ці слова!

KJV: And I was very angry when I heard their cry and these words.

7. Сердце мое возмутилось, и я строго выговорил знатнейшим и начальствующим и сказал им: вы берете лихву с братьев своих. И созвал я против них большое собрание

УПО: А моє серце дало мені раду, і я сперечався з шляхетними та з заступниками та й сказав їм: Ви заставою тиснете один одного! І скликав я на них великі збори.

KJV: Then I consulted with myself, and I rebuked the nobles, and the rulers, and said unto them, Ye exact usury, every one of his brother. And I set a great assembly against them.

8. и сказал им: мы выкупали братьев своих, Иудеев, проданных народам, сколько было сил у нас, а вы продаете братьев своих, и они продаются нам? Они молчали и не находили ответа.

УПО: І сказав я до них: Ми викупуємо своїх братів юдеїв, проданих поганам, за нашою спромогою, а ви будете продавати своїх братів, і вони продаються нам? І мовчали вони, і не знаходили слова...

KJV: And I said unto them, We after our ability have redeemed our brethren the Jews, which were sold unto the heathen; and will ye even sell your brethren? or shall they be sold unto us? Then held they their peace, and found nothing to answer.

9. И сказал я: нехорошо вы делаете. Не в страхе ли Бога нашего должны ходить вы, дабы избежать поношения от народов, врагов наших?

УПО: І сказав я: Не добра це річ, що ви робите! Чи ж не в боязні нашого Бога ви маєте ходити, через ганьбу від тих поганів, наших ворогів?

KJV: Also I said, It is not good that ye do: ought ye not to walk in the fear of our God because of the reproach of the heathen our enemies?

10. И я также, братья мои и [служащие] при мне давали им в заем и серебро и хлеб: оставим им долг сей.

УПО: Також і я, брати мої та юнаки мої були позикодавцями срібла та збіжжя. Опустимо ж ми оцей борг!

KJV: I likewise, and my brethren, and my servants, might exact of them money and corn: I pray you, let us leave off this usury.

11. Возвратите им ныне же поля их, виноградные и масличные сады их, и дома их, и рост

с серебра и хлеба, и вина и масла, за который вы ссудили их.

УПО: Верніть їм зараз їхні поля, їхні виноградники, їхні оливки, й їхні дома та відсоток срібла, і збіжжя, виноградний сік та нову оливу, що ви дали їм у заставу за них!

KJV: Restore, I pray you, to them, even this day, their lands, their vineyards, their oliveyards, and their houses, also the hundredth part of the money, and of the corn, the wine, and the oil, that ye exact of them.

12. И сказали они: возвратим и не будем с них требовать; сделаем так, как ты говоришь. И позвал я священников и велел им дать клятву, что они так сделают.

УПО: І вони сказали: Повернемо, і не будемо жадати від них! Зробимо так, як ти говориш! І покликав я священників, і заприсягнув їх зробити за цим словом.

KJV: Then said they, We will restore them, and will require nothing of them; so will we do as thou sayest. Then I called the priests, and took an oath of them, that they should do according to this promise.

13. И вытряхнул я [одежду] мою и сказал: так пусть вытряхнет Бог всякого человека, который не сдержит слова сего, из дома его и из имения его, и так да будет у него вытрясено и пусто! И сказало все собрание: аминь. И прославили Бога; и народ выполнил слово сие.

УПО: Витрусив я й свою пазуху та й сказав: Нехай отак витрусить Бог кожного чоловіка, хто не сповнить цього слова, з дому його та з труду його, і нехай буде такий витрушений та порожній! І сказали всі збори: Аминь! І славили вони Господа, і народ зробив за цим словом.

KJV: Also I shook my lap, and said, So God shake out every man from his house, and from his labour, that performeth not this promise, even thus be he shaken out, and emptied. And all the congregation said, Amen, and praised the LORD. And the people did according to this promise.

14. Еще: с того дня, как определен я был областеначальником их в земле Иудейской, от двадцатого года до тридцать второго года царя Артаксеркса, в продолжение двенадцати лет я и братья мои не ели хлеба областеначальнического.

УПО: Також від дня, коли цар наказав мені бути їхнім намісником в Юдиному краї від року двадцятого й аж до року тридцять другого царя Артаксеркса, дванадцять літ не їв намісничого хліба ані я, ані брати мої.

KJV: Moreover from the time that I was appointed to be their governor in the land of Judah, from the twentieth year even unto the two and thirtieth year of Artaxerxes the king, that is, twelve years, I and my brethren have not eaten the bread of the governor.

15. А прежние областеначальники, которые [были] до меня, отягощали народ и брали с

них хлеб и вино, кроме сорока сиклей серебра; даже и слуги их господствовали над народом. Я же не делал так по страху Божию.

УПО: А намісники попередні, що були передо мною, чинили тяжке над народом, і брали від них хлібом та вином одного дня сорок шеклів срібла; також їхні слуги панували над народом. А я не робив так через страх Божий.

KJV: But the former governors that had been before me were chargeable unto the people, and had taken of them bread and wine, beside forty shekels of silver; yea, even their servants bare rule over the people: but so did not I, because of the fear of God.

16. При этом работы на стене сей я поддерживал; и полей мы не закупали, и все слуги мои собирались туда на работу.

УПО: також у праці того муру я підтримував, і поля не купували ми, а всі мої слуги були зібрані там над працею.

KJV: Yea, also I continued in the work of this wall, neither bought we any land: and all my servants were gathered thither unto the work.

17. Иудеев и начальствующих по сто пятидесяти человек [бывало] за столом у меня, кроме приходивших к нам из окрестных народов.

УПО: А за столом моїм були юдеї та заступники, сто й п'ятдесят чоловіка, та й ті, хто приходив до нас із народів, що навколо нас.

KJV: Moreover there were at my table an hundred and fifty of the Jews and rulers, beside those that came unto us from among the heathen that are about us.

18. И [вот] что было приготавливаемо на один день: один бык, шесть отборных овец и птицы приготавливались у меня; и в десять дней [издерживалось] множество всякого вина. И при [всем] том, хлеба областеначальнического я не требовал, так как тяжелая служба [лежала] на народе сем.

УПО: А що готовилося на один день, було: віл один, худоби дрібної шестеро вибраних, і птиця готувалася в мене, а за десять день виходило багато всякого вина. А при тому я не жадав намісничого хліба, бо та робота направи мурів була тяжка на тому народі.

KJV: Now that which was prepared for me daily was one ox and six choice sheep; also fowls were prepared for me, and once in ten days store of all sorts of wine: yet for all this required not I the bread of the governor, because the bondage was heavy upon this people.

19. Помяни, Боже мой, во благо мне все, что я сделал для народа сего!

УПО: Запам'ятай же мені, Боже мій, на добре все те, що я робив для цього народу!

KJV: Think upon me, my God, for good, according to all that I have done for this people.

